

opusdei.org

Božské inšpirácie

V roku 1931 zakladateľ Opus Dei opísal, čo sa stalo ráno 2. októbra 1928, kedy uzrelo svetlo sveta Opus Dei.

12.02.2011

V roku 1931 zakladateľ Opus Dei opísal vo svojich poznámkach to, čo sa udialo v ono ráno 2. októbra 1928, keď sa nachádzal na ulici Garcia de Paredes Street v Madride, aby sa zúčastnil duchovných cvičení: “Ako som čítal tieto papiere, dostal som osvietenie o celom Diele. Hlboko

pohnutý som si klákol - bol som sám vo svojej izbe, medzi jednou a druhou meditáciou - som vzdával Pánovi vďaky. S dojatím si spomínam na zvonenie zvonov v neďalekom chráme Kráľovnej Anjelov ...”[1]

Svetlo, ktoré sv. Josemaría dostal v tento deň, bolo Božím vpádom do dejín. Boh naďalej koná vo svete, *tu a teraz*, v tomto živote mužov a žien. Opus Dei je Božie dielo. “Boh koná ” opakoval pápež Benedikt XVI počas cesty do Francúzska citujúc evanjelium sv. Jána. “Takto ľudská práca bola teraz považovaná za špeciálny výraz podobnosti človeka a Bohom, ako spôsob, ktorým človek môže a smie sa podieľať na Božej stvoriteľskej aktivite.”[2] Boh stále bude konať v Jeho Cirkvi, a to pretvárať svet a obracať duše. Ako čítame v štvrtej eucharistickej modlitbe, Duch Svätý bol zoslaný Otcom skrze Syna, aby dovърšil svoju

prácu vo svete: *opus suum in mundo perficiens.*

Dostal som osvietenie o celom Diele. Celé Opus Dei bolo už prítomné dňa 2. októbra 1928, hoci svetlo prijaté 14. februára 1930 ozrejmí svätému Josemariovi, že aj ženy budú súčasťou Diela. Hoci právne riešenie pre kňazov príde až 14. februára 1943, dňa 2. októbra bolo už prítomné kňazstvo: prvým kňazom Opus Dei bol samotný zakladateľ sv. Josemaría. Dielo sa zrodilo v Cirkvi a Boh si za zakladateľa zvolil kňaza. Opus Dei malo ohlasovať univerzálne povolanie k svätosti a k apoštolátu, posväcujúcu hodnotu práce vykonávanej čo najlepším spôsobom, kedy sa premieňa na modlitbu a na službu druhým.

Hlboko dojatý som si klakol. Postoj zakladateľa je odrazom jeho viery. Klaknúť si znamená uznať, že sa človek nachádza pred tajomstvom,

pred čímsi, čo je sväté a preto nepatrí nám. Ak tento vonkajší úkon je sprevádzaný autentickým vnútorným postojom, je vyjadrením viery i pokory. Všetko prichádza od Boha. On určite počíta s našou veľkorysou odpoveďou, ale je to On, kto si nás vyvolil a miloval nás ako prvý. Zoči-voči Jeho добрote zo zakladateľovho srdca spontánne vytrysklo poďakovanie: *"vzdal som vdaky Pánovi"*.

V Novom Zákone úkon pokľaknutia alebo prostrácie je prejavom poslušnosti, rešpektu. Toto je postoj malomocného, keď stretol Krista, a učeníkov na lodi, keď Ježiš utíšil búrku. V tme Getsemanskej záhrady náš Pán kľačiac na tvrdej skale vyslovil milujúce "áno" Otcovej vôli. Ježiš kľačí z pokory svojej ľudskej vôle zjednotenej s jeho božskou vôľou fyzickým gestom, ktorého symbolizmus zostáva v platnosti po všetky časy vo všetkých kultúrach.

Ako vyzdvihol kardinál Ratzinger, v ranej Cirkvi diabol bol vždycky zobrazovaný bez kolien, pretože mu chýba Božia moc: nevie milovať.

“Neschopnosť kláknúť je považovaná za podstatu toho, čo je diabolské.”[3]

Na rozdiel od padnutého anjela myriady anjelov v nebi spievajú na slávu Bohu. 2. októbra 1928 zvony kostola Kráľovnej anjelov azda pozývali ľudí na svätú omšu, alebo jednoducho odbíjali čas. Zvuk týchto zvonov znel sv. Josemariovi v srdci po celý jeho život. V tomto srdci na sviatok svätých anjelov strážnych sa zrodilo semeno Opus Dei.

Po tomto ráne zakladateľ videl Dielo vo svetle budúcnosti a priestoru. Čo videl? Predovšetkým ľudí, jedného po druhom, mnoho duší, "Božích mužov a Božie ženy, ktorí budú dvíhať kríž s Kristovým učením na vrchol všetkých ľudských aktivít.”[4]

Odovzdávať semeno Opus Dei znamená predovšetkým priťahovať duše k Bohu, k Ježišovi Kristovi. “Kto nevie, že je Božie dieťa, nie si je vedomý tej najhlbšej pravdy o sebe a v svojom konaní mu chýba zvrchovanosť a sebaovládanie, ktoré je príznačné pre tých, ktorí nadovšetko milujú Pána.”[5]

Božie dieťa miluje svet, ktorý z Božích rúk vzišiel dobrý a objíma celé ľudstvo. Ľudská práca sa zrodila z lásky; múdrosť je veda lásky; posväcovanie práce je umenie, cesta k Bohu. Je to vášnivá spolupráca s Bohom, ktorý dáva zmysel životu a tým aj istotu a bezpečnosť, pretože Boh nás nikdy neopustí. Každý z nás má byť učiteľom svätosti, a to aj s našimi biedami a odovzdávať vieru s nasadením, ktoré necháva pôsobiť jemný vánok Ducha Svätého, Kristovho Ducha.

Stredobodom dejín spásy je Ježiš Kristus, pravý Boh a pravý človek. My sme jeho ľud, ktorý zvolávaný v Eucharistii sa stáva Telom Krista. Vo svätej omši Cirkev obetuje Krista a obetuje sa a tým sa stáva Cirkvou, Telom Kristovým.

To isté sa deje s Opus Dei, ktoré, ako s obľubou hovorieval svätý Josemaria, je maličkou časťou Cirkvi. Duch Diela nás pobáda milovať, "slúžiť Cirkvi a všetkým ľuďom bez toho, aby Cirkev využívali." [6] Každý kresťan nesie so sebou takpovediac celú Cirkev, nebeské zástupy a svätých. Všetci svätí, každý jeden z nich, sú naši, počnúc kajúcim lotrom po sv. Narcisu, ekvádorskú ženu kanonizovanú Benediktom XVI v októbri 2008.

2. októbra 1928, kedy sv. Josemaria "videl" Dielo, práve odslúžil omšu za spásu sveta. Kajúcim obradom a mnohými ostatnými modlitbami z

kánonu ukázal so všetkou horlivosťou dobrého kňaza hľadajúceho Božiu vôľu svoju túžbu mať čisté srdce. Ešte nevedel, že bude apoštolom posväcovania obyčajného života, ktorý bude pripomínať mnohým ľuďom, že majú prinášať Bohu duchovné obety príjemnej vône, spájané s obetou svätej omše, ktorá je stredobodom a koreňom vnútorného života. Sprítomnilo sa tajomstvo utrpenia, smrti, vzkriesenia a nanebovstúpenia Ježiša Krista, ktorý sedí po pravici Otca.

V sprítomnení veľkonočného tajomstva sa Kristus obetuje pod spôsobom chleba a vína, plodmi zeme, viniča a práce človeka. Chlieb už nie je viac chlebom, je to Telo, víno je Jeho Krv. Ježiš je reálne a podstatne prítomný svojím Telom, svojou Krvou, svojou Dušou a svojím Božstvom. *Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta.* Nebo zostúpilo na zem a nebeská liturgia je

anticipovaná, Baránkova svadobná hostina, ako to zdôrazňuje *ordinárna forma* latinského obradu: *Blažení tí, ktorí sú pozvaní na hostinu Baránkovi*. Sv. Josemaría v tento deň čítal tieto slová, ktoré sa dnes nachádzajú v misáli blahoslaveného Jána XXIII: "*Tvoje telo, Pane, ktoré som požil, a krv, ktorú som pil, nech ostáva v mojom vnútri*. Kristovo Telo a Krv naplnili dušu tohto dvadsaťšesťročného kňaza, ktorý o krátky čas nato "videl" Opus Dei.

2. októbra sv. Josemaria vzdal Bohu vďaky a pustil sa do práce. *Dal som dokopy roztrúsené poznámky, ktoré som si dovtedy písal*. Hoci vo svojej pokore si neskôr myslel, že priveľmi pomaly nasledoval božskú inšpiráciu, sv. Josemaría pracoval veľa a dobre. Opus Dei bolo takto plodom božskej iniciatívy a ľudskej odpovede na ňu, prejavom Ducha Svätého, ktorý vedie a posväcuje svoj ľud. Ako učí II. vatikánsky koncil, [7]

Boh chcel, aby Cirkev získala obnovené vedomie univerzálneho povolania ku svätosti. A jadro posolstva, ktoré svätý Josemaría dostal v roku 1928, je to, aby veriaci Opus Dei, plne nasadení posväcovať svet znútra, šírili toto posolstvo svojimi životmi.

Liturgický sviatok slávnosť svätých anjelov strážnych sa začal sláviť v Španielsku a vo Francúzsku v piatom storočí. V roku 1670 pápež Klement X ho rozšíril na celú Cirkev a deň sviatku určil na 2. október. To, že Boh chcel, aby zakladateľ videl Dielo práve na sviatok svätých anjelov, je pre nás pripomienkou zo strany Prozreteľnosti, aby sme nikdy nestrácali zo zreteľa nadprirodzený pohľad. Na našej ceste je mnoho anjelov, ktorí nás strážia plniac Božie príkazy a ustavične mu ďakujúc, ako pripomína Sväté Písmo v textoch, ktoré 2. októbra 1928 sa čítali počas svätej omše.[8]

V tomto mariánskom roku, ktorý prelát vyhlásil pre Opus Dei, vďaka jeho veriacich a tých, ktorí sa podieľajú na jeho apoštolských činnostiach, sa obracia na Pannu Máriu, prvé Božie dielo z dôvodu dokonalosti, ako to Svätý Otec Ján Pavol II povedal počas audiencie poskytnutej v prvých dňoch svojho pontifikátu Mons. Alvarovi del Portillovi. Prosme našu nebeskú Matku, aby nás urobila malými, nepatrnými, aby nás mohol naplniť Boh.

G.. Derville

Poznámky:

1. A. Vazquez de Prada, *The Founder of Opus Dei*, vol 1, Scepter 2001, str. 220.

2. Pápež Benedikt XVI, Stretnutie so svetom kultúry v *College des Bernardines* v Paríži, 12. september 2008; porov. Jn 5:17.

3. Joseph Ratzinger, *The Spirit of the Liturgy*, časť 4, kap. 2, str.. 193.
4. A. Vazquez de Prada, *The Founder of Opus Dei*, vol 1, Scepter 2001, p. 288.
5. St. Josemaria, *Boží priatelja*, č. 26.
6. St. Josemaria, *Rozhovory*, č. 47.
7. Porov. *Lumen Gentium* č. 11.
8. Porov. *Ex* 23:20-23; *Ps* 91[90]:11-12; 103[102]:20-21.

.....